

TEDENSKA SLIKE

Štev. 21.

V Ljubljani, v sredo 24. maja 1916.

Leto III.

Naš prestolonaslednik, nadvojvoda Karel Franc Jožef na obisku pri častnikih in podčastnikih nekega polka na soški fronti.

Dr. Ivo Šorli:

Gospod Kljukec.

To je bilo v tistih zlatih, starih časih, ko učitelj župniku ni bil samo nekak levit: prvi pomagač v cerkvi pri zvonovih, orgljah in oltarju, nego tudi prvi drug pri zvrhanih skledah in polnih čašah. Prvi služabnik, prvi prijatelj.

Tudi na Slemenih je bila stvar tako, kjer je že dvanajst let župnikoval gospod Matevž Medved, učiteljeval pa tudi že pet let gospod Martin Krulec. Skupno sta zjutraj opravila sveto mašo, skupno pozajtrkovala, skupno pokosila, skupno napravila svoj večerni izprehod in neločljivo potem presedela dolge večere ob čaši rujnega vinca in ob prijateljskih pogovorih. Takrat pa, ko je bil učitelj v šoli, je župnik opravil svoje molitve in uradne posle. Časih niti pričakati ni mogel, da Krulec opravi šolo, — kar pod šolsko okno ga je šel čakati.

Bil pa je tudi gospod učitelj dečko, da se ga nisi nikdar naveličal. Vedno dobre volje, jih je zbijal take, da je bilo smeha pred njim in za njim, kamor se je prikazal.

Časih je bilo tega že celo preveč. Nič hudega, če je malo trapastega čednika Mihca, ki je hotel po svetu, v treh dneh skrivaj naučil nemški, češ: kar na glavo postavi; krava je avark, vol je lov, uš šu in tako naprej. Ali ono so mu ljudje že zamerili, ko jih je imel za norca, ko je prinesel v veliki škatlji »uradno tajnost« za novega župana iz trga, pa so potem tržani vsakega Slemenarja podražili s tem. Ko je pa tam pred zimo celo v časnik v mestu poslal vest, da so na Slemenih ustrelili prekrasnega »jelena-kopitarja« in je nekdo že prepozno urednika poučil, da jeleni nimajo kopit nego parklje, si je nakopal zamero tudi tega mogočnega gospoda.

»Nehajte, nehajte, — vsaj za nekaj časa nehajte!« mu je prigovarjal takrat gospod župnik. »Poglejte, — zdaj vam moram že povedati: kakor ste me bili naprosili, sem bil zadnjič omenil gospodu dekanu, da bi se radi pomaknili v trg. No, gospod dekan se je popraskal za ušesi in je rekel: Saj mi je že gospod davkar nekaj omenil... Krulec namreč menda le zato sili dol, da bi se potem z njegovo hčerjo vzela; baje, ker dekle

Šolska mladina in občinski odbor neke slovenske občine na slovenskem Koroškam pozdravlja prestolonaslednika pri njegovem prihodu na fronto.

ne mara gor v vašo puščavo, kakor pravi... Ampak kakor bi rad že tebi na ljubo, ko tako prosiš zanj, ti odkrito povem, da se tega božjega Krulca malo bojim... Da ne bo kake zdražbe radi njega namreč... Kaj hočeš, naši purgarji niso kakor tvoji Slemenarji... Če bi tu komu napravil kako tako, bi mu zamerili vsi za enega in eden za vse... Potem bi imel pa jaz kot nadzornik njih večne pritožbe na vratu... Vidite, gospod učitelj, tako je rekel gospod dekan. Zato nehajte vsaj za nekaj časa, da mu potem lahko povem: pogledj, prijatelj, — Krulec se je čisto izpreobrnil in je najpametnejši človek na svetu...«

»Pa se tudi bom izpreobrnil!« je vskipel Krulec. »Kaj res mislite, da prav moram, gospod župnik? Primaruha, — od danes naprej nobene več!«

»Eh, saj ne bo držalo!« se je nasmehnil

župnik in je zmajal z glavo. »Sami ne boste vedeli, kdaj vam uteče...«

»Staviva! Za koliko in koliko časa hočete!« je trdno pozval Krulec.

»No, za stavo morda res boste!« se je nasmejal župnik. »Dobro torej: eno leto nobene več, za sodček bizeljca od sto litrov. Velja?«

»Velja!« je pritrdil Krulec in udaril. Časih je je pač pritožil gospodu župniku, kako fino je danes imel na jeziku, pa jo moral zopet požreti, da je bilo še župniku žal zanj; toda s tem je bilo tudi odpravljeno in smejala sta se ji, kakor bi jo bil Krulec res napravil.

Dogodilo se je pa, da je nekega dne pri zajtrku imel gospod župnik nekaj na srcu. Sosednji župnik gospod Hribar mu je bil namreč pisal, naj mu za božjo voljo pregovori svojega učitelja, da pride k njim orgljat. Njegov organist leži že tri tedne, a v nedeljo, ko imajo opasilo, bi bila tiha maša le prežalostna. S Krulcem pa je bilo tako: v domači cerkvi da; toda da bi hodil kakor kak čednik okrog, to da mu njegova stanovska čast ne dopušča. In če so ga še tako prosili, vselej je odrekel. Zato se je danes gospod župnik precej časa obotavljal, predno je rekel. In začel je z zatrdilom, da stori Krulec v prvi vrsti uslugo njemu, ko da sta si s Hribarjem taka prijatelja. In slučaj, da je vendar drugačen, nego dosedanji: organist na Vrhu je res bolan; in če bi ne bilo ravno opasilo, bi tudi on, gospod Medved, nič ne rekel. Tako pa... Naj no obeča, da prijatelja lahko še danes razveseli po poštnem selu, ki pride tod mimo na poti na Vrh... Gospod Hribar je obljubil dva goldinarja, cela dva goldinarja. In kosilce bo tudi fino. Pa kaj je to, — dve uri hoda?... In če gre, da ga za ta teden odveže od stave: ta čas jo lahko napravi, kakršno hoče, ali se zlaže, kakor hoče debelo, — stava ostane, kakor je bila.

Hm, hm, hm, — se je obotavljal Krulec. Dva goldinarčka je malo, zelo malo. In en obed? No, trud je le velik! Pa ravno v nedeljo, ko ima priti njegova nevesta z očetom gor!.. Silna reč to!.. Ko tudi gospodu župniku tako nerad odreče, če pravi, da ga prosi kakor sam za sebe... Da, če bi ne bilo radi neveste, prav gotovo da bi...

Sprejem našega prestolonaslednika, nadvojvode Karla Franca Jožefa na jugozahodnji fronti.

Sicer pa pričakuje ravno danes pismo, ali nevesta pride ali ne. In če mu piše, da je ne bo, potem pa prav gotovo. Ampak ne za drugega, nego samo radi gospoda župnika! In pa zaradi dobre stvari in božjega lona. Zato tudi tiste odveze ne mara. Če bi izvedel gospod dekan za kako novo norčijo, bi mu jo prav tako zameril kakor brez odveze. In sploh: če je rekel da ne bo, pa ne bo! Komaj se je za silo odvadil, pa bi zopet začel! Če reče tobakar, da ne bo več kadil, ne sme več, pa je; če noče, da ga zopet premaga... In tako naj gospod župnik dovoli, da gre pogledat domov, če je kako pismo in potem mu pride takoj povedat.

Župnik pokima, učitelj že teče.

In potem gospod župnik čaka. Toda šment, da onega že toliko časa ni nazaj! Nabaše si še enkrat pipo in gre pred hišo čakati.

No vendar enkrat hvala Bogu! Ali čemu ta norec le tako teče! In ves čas pogleduje na cerkveno uro. Tudi župnik pogleda gor. Že res, da je že pet minut čez devet, a tako natančni na Slemenu še niso! In kako. — ali ne dirja kar po eni strani gor v vas?

»Gospod učitelj, gospod učitelj, — kam vas nese? Ali ne greste sem?« upije župnik za njim.

Krulec se ustavi in za hip pomišlja. Potem se plašno ozre in priteče bliže. In ko mu že ni treba več tako kričati, pravi, a iz opreznosti vsaj še v tujem jeziku:

»Nimam časa, gospod župnik, — gospod dekan je tu, — že čaka v šoli! Motnikova Marička mi je pritekla povedat. Pa ravno danes, ko sem se radi onega neumnega pisma tako zakasnil! Seveda poreče, da prihajam vedno tako pozno v šolo! Prav ujeti me je hotel! Z Bogom, gospod župnik!«

»Čakajte no, saj mu že jaz povem, kako je bilo!« ga ustavlja župnik, ki se je bil komaj otresel prvega presenečenja radi nenadnega poseta. In zdaj ga je vsled tega celo jeza prišla. »Pa da se prej niti pri meni ne oglasi! Vedno isti uradni pustež! Samo zato, ker je predpisano tako! Smešno! No, pa vseeno mu recite radi kosila, da ga pričakujem!«

»To se vendar razume!« pravi Krulec že ves nestrpen in se naglo obrne, da bi teklen naprej.

»Tak, čakajte no! Kako pa z Vrhom?

Gorenjeitalsko vseučiliško mesto Padua, z romarsko cerkvijo sv. Antona Paduanskega — so obiskali z bombami naši letalci.

Greste?« jeupil župnik za njim.

»To se že potem zmeniva! Saj ne gori!« je odgovoril oni že od daleč, in na glasu se mu je poznalo, da je že nevoljen, ko ga oni nadleguje celo v taki stiski s takimi malenkostmi.

»Ne gori!« je godrnjal župnik za njim. »Ampak Hribarju zdaj ne vem kaj sporočiti, ko pride človek mimo. Da je moral onega res ravno danes vrabec prinesiti, ko tudi dovolj mesa ni pri hiši! Če ga zdaj sel ne prinese...«

Odšel je naglo v hišo, da naroči kuharici vse potrebno in se posvetuje z njo radi kosila. In kakor je pričakoval, je bila tudi ona vsa iz sebe. Zdaj, že skoro ob desetih, ji povedo, da je treba obeda za takega gospoda! In pa še tako natančnega! Da, dva piščanca naj ulovi ali pa tri, to je lahko reči; a najprej jih je treba loviti po vsem dvorišču! In kaj sladkega je treba tudi pri-

praviti! Križ božji, — vsaj pol ure prej, da bi bila vedela!

Župnika samega se je prijela njena razburjenost. In spomnil se je, da bi utegnil dekan tudi v njegove stvari utakniti nos, ko je tak. Že res, da ima človek več ali manj vse v redu, toda če je kdo prav tak, da hoče najti, le najde.

Naglo je spravil svoje spise in knjige na pisalno mizo in se je lotil dela. In čas je le hitel. Če se je ozrl na veliko stensko uro, je bilo že četrť manj. In prav preklicano naglo se je bližala enajsta, ko se je imel pouk končati.

Manjkalo je pa še deset minut, ko je potrkalo na vrata. »Ali se ti mudi!« je tiho zamrmral župnik in je glasno zaklical »Naprej!« Naglo je porinil stvari od sebe, in vzela časopis v roko, kakor bi se mu še sanjalo ne bilo, da sitnari kak dekan po Slemenu.

No, vstopil je gospod Krulec sam in je prijazno pozdravil.

»Kako je bilo? Ali je našel vse v redu. Kje pa je?« je hitel župnik vse v eni sapi.

»Kdo kje je?« je vprašal Krulec.

»Kdo? No, dekan!« se je zavzel župnik.

»Dekan? Dekan bo menda v trgu.«

V trgu?! Pa ali niste rekli...?« je ostrmel župnik.

»I, seveda sem rekel. Ampak jaz sem se bil to le zlagal. Ko ste me bili namreč odvezali od stave, če grem na Vrh. In jaz seveda pojdem! Ko je bila le raca tudi ono, da pride moja nevesta.«

Župnik je le gledal, gledal. Za hip se mu je stemil obraz, kakor da se mu zdi itak za malo, da ga je oni tako. Potem pa se je obrnil naenkrat vstran; in ko se ni mogel več premagovati, se je glasno zasmejal.

»O, kljukec, kljukec!« je vzklikal in se je tolkel po kolenih. Krulec pa je le gledal skozi okno, kakor da ni nič.

»Toda čujte, gospod Kljukec, ta pravzaprav ne velja!« je župnik naenkrat ustavil svoj smeh. Vi moje odveze niste sprejeli in ste se zlagali torej na svoj račun in ne na moj. Bizeljec je zapadel!«

»Tudi prav!« je menil Krulec jako mirno. »Potem mi tudi ni treba v nedeljo na Vrh. In gospodu župniku pišite da zato, ker je njegov prijatelj tako skopušen, da lomi radi borih sto litrov Bizeljca dano besedo. Kakor

Starorimska arena v Veroni, enem najkrasnejših gorenjelaških mest ki so ga nedavno naši letalci obmetavali z bombami.

hočete, no, gospod župnik».

Ta se je pa že zopet smejal.

»Ampak Marjanica vas bo, Marjanica, — pojdite ji le sami povedat, da dekana ne bo! Pa res, kako se je reva te dve uri pehala! No, jaz si umivam roke!«

»Dve kosilci sem pa le zaslužil, če grem na Vrh, — eno tu, eno gori! Bom že jaz opravil z Marijanico, — bom že opravil!« je rekel Krulec in je odšel proti kuhinji.

»Marijanica, — gospoda dekana ne bo! Izpustite piščance!« je upil zunaj.

»Kaj? Saj so že pečeni!« se je oglasila v prvi osuplosti Marijanica. — »Pa kako —?«

Kratko pojasnilo učiteljevo. Potem Marijančino glasno hudovanje. Potem pa tudi zunaj v kuhinji prisrčen, prisrčen smeh...

Župnik pa si je še enkrat obrisal od smeha solzne oči in je odšel sam v klet po steklenico najboljšega.

Preko vojne k miru.

(Konec).

Suženstvo se je zdelo ljudem popolnoma naravna uredba, dokler se ni porodilo spoznanje, da ima človek pravico, razpolagati svobodno s svojim telesom. V tistem trenutku je bilo suženstvo pač obsojeno, a vendar so morala zopet poteči stoletja in stoletja, predno je mogla roka storiti to, kar je učil razum, predno je razbila suženjske verige.

Sužnosti je sledilo nevoljništvo. Kmet ni bil več živina, nego samo podložnik zemljiškega posestnika. A njegova usoda je bila kruta, posebno kadar se je uprl krivici. Poleg nevoljništva pa je nastalo tudi svobodno delo. Človek je bil navidezno svoboden, a je moral delati kakor žival za najslabšo hrano in najskromnejšo plačo. Suženj in nevoljnik sta morala delati, ker ju je v to silil gospodar, svobodni človek pa je moral delati, ker ga je silila v to potreba. Tudi življenje »svobodnega« delavca je bilo življenje vednega boja.

Sužnost, nevoljništvo in tlaka ter končno svobodno delo za plačo, to so vse postaje v razvoju in napredovanju človeštva. Toda na eni in isti podlagi: da je slabši podvržen močnejšemu in da močnejši izkorišča slabjšega. Napredek je pač predrugačil pogoje in oblike življenske vojne, toda boj je ostal

Milan, najlepše in najmodernejšo gorenjelaško mesto s prekrasno katedralo, — ki so ga ometavali z bombami naši letalci.

kar je v bistvu bil vedno. Izžeti iz svojega bližnjega zase kar največ koristi — to je bilo tako vodilno načelo kanibalov kakor lastnikov sužnjev in fevdalnih baronov ter je tudi še dandanes veljavno načelo. Človek ni nehal biti predmet kupčijskega izkoriščanja in je tudi dandanes priklenjen na trdne verige. Direktno klanje in ubijanje se zgodi v naših časih pač le še v vojnah in pri izbruhih individualne pobesnelosti, toda neusmiljenost v obliki gospodarske odvisnosti je ostala pri ljudeh v veljavi. Svoboden ni nihče, ker vsak je odvisen ali podrejen. Niti vladar ni popolnoma svoboden.

Za ohranitev življenja in za kolikor mogoče več sreče, za to zastavljajo ljudje vse svoje moči.

Darwin pravi, da pri pogledu v naravo, dobi vsakdo vtisk, kakor da je življenje veselo, da je užitek in naslada. Tako bi pač moralo biti. Res, cvetice so pestre in njih vonj je prijeten, ljubko pojo ptički in srečni

ljudje imajo tudi zadovoljne obraze. Toda, da mori lepa, veselo prepevajoča ptica dan na dan, le da živi, tega ljudje ne pomislijo. Tožba trpinčene žuželke ne gane ptice, in žival, ki potem to ptico požre, se ne zmeni za njeno obupno kričanje, kakor se ne zmeni bogati akcijonar, ki se rdečeličen in zadovoljen pelje v razkošni kočiji, za bosonoge in jetične otroke svojega, v delu izmoganega delavca. Močni so vedno neusmiljeni.

Z večjo omiko dobi človek moč, da spozna krivične razmere v človeški družbi in da o njih razmišlja. Zave se, da ravna kruto in krivično s slabjšimi, v duši protestira časih tudi sam proti temu, kar dela, uvideva, da bi bilo prav, če bi se to onemogočilo. Plemeniti namen, pomagati resnični pravici do zmage in veljave mu je vseč, a samogoltnost je vendar večja in močnejša, zato pravi: Vsak zase.

Kri, ki je tekla od uporov rimskih plebejcev do velike francoske revolucije, je končno ustvarila načelo, da je treba postavno urediti družabne razmere. Angleška je domovina socialne zakonodaje in socialne organizacije. Na Angleškem je postavno onemogočeno, da bi kdo lakote umrl. Razmere so se tudi v nekaterih drugih državah znatno izboljšale, a da se socialne preuredbe težko uveljavljajo, da zadostujejo le deloma, tega je zopet kriv egoizem močnih. Bolnice in ubožnice, delavska zavarovanja proti nezgodam, za slučaj bolezni, za invaliditeto, so pač važne pridobitve in koristijo mnogo, toda socialna uredba ni ž njimi še nič predrugačena. Sicer pa ogromna večina ljudi sploh ni deležna teh uredb in je slej kakor prej prepuščena sama sebi.

Ob sebi se razume, da pri sedanjih razmerah ne more ostati in tudi ne bo ostalo. Človeštvo pojde naprej, da bi, če tudi med večno vojno, vendar zavladali pravica in ljubezen na svetu. Tudi socializem neče, da bi bili eni le gospodarji, ki žanjejo, drugi pa delavci, ki tlačanijo, nego hoče, naj bodo vsi enakopravni družabniki. Ves človeški razvoj gre v smeri boljše in večje pravičnosti. Tudi če se bo kdaj človeška družba izdatno približala temu cilju, če ne bo več boja za obstanek, če ne bo nihče več trpel pomanjkanja, ne bo ponehal boj. Človek bo tedaj začel stremeti po čem višjem. Nastale bodo

Prizor z ulice v Sarajevu: Konji prinašajo drva, spredaj prodajalec sladke rakije.

nove želje. Človek ni samo s tem zadovoljen, da je sit in obvarovan vseh življenskih nevarnosti, ampak hoče imeti tudi čut in zavest, da je srečen. Ali pa more biti kaka zavest lepša in slajša, kakor je zavest, da dela

človek za srečo celokupnosti? Kako polje aspiracijam, upanjem in uspehom!

Napredek je mogoč in pojde tem laglje, čim večja bo individualna kultura vseh ljudi, zlasti najširših krogov vsakega naroda. Pride

čas, ko bodo ljudje marsikaj delali in smatrali to za popolnoma naravno, kar store sedaj samo vsled tega, ker jih v to silijo postaviti. Kadar bo kultura narodom na svetu zajamčila popolno enakopravnost in medsebojno

Tipi iz starega Dunaja: Zgoraj: Vlačilec čolna, ki je dovažal drva po Dunajščici; gosposko dekle; črevljarski vajenec; perica. — V sredi: Policaj; gospod; dama; prižigalec uličnih petrolejk. — Spodaj: Prodajalec tinte; prodajalec prest; branjevka; žid kramar.

Nadvojvoda prestolonaslednik na koroški fronti v pogovoru s častniki.

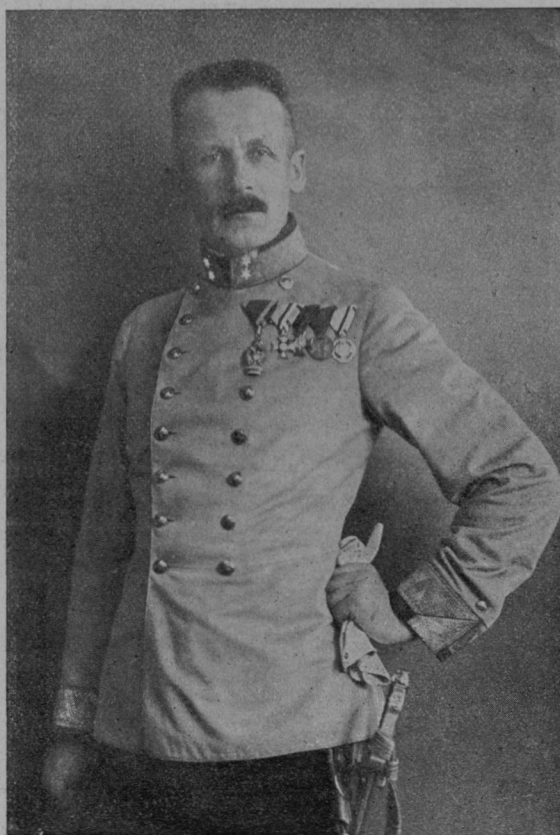

Vojvoda Aosta, najvišji laški poveljnik s svojim sinom na laški fronti.

resnično spoštovanje, ne bo treba več vojne. Že danes vidimo, da med vojujočimi državami narašča medsebojno spoštovanje in da ni o začetni zaničljivosti skoro več sluha. Zdaj vidimo, da so vsi evropski narodi kulturno silni in skoro nepremagljivi. Popolna zmaga nad komerkoli je nemogoča. Kakor se ne da niti največji revež dandanes več brez odpora ubijati in uničiti, tako je tudi popolno uničenje držav ali ljudstva dandanes izključeno. Danes ni več niti privilegiranih stanov niti narodov. Zato bo naraščajoča kultura povzročila, da bodo vojne vedno redkejša in morda jih konečno sploh ne bo treba. Mednarodna sodišča bi stopila na mesto armad; razsodbi bi se pokorila vsaka država. To je ideal vseh kulturnih miroljubov. Seveda se s tem ne preneha boj na socialnem, gospodarskem in političnem polju. Toda čim višja bo kultura, tem bolj demokratična bo uredba med državljani, tem večja bo enakopravnost ljudi, tem pravičnejše bo razdeljeno delo in blagostanje. Seveda, plemenite tekme ne bo nikdar konec. Kdor bo po umu bistrejši in v marljivosti večji, tisti bo vedno na boljšem pred tepcem in lenuhom. To pa velja ne le za posameznike, nego tudi za narode in države.

Dva čuvaja našega zdravja sta bolečine blažeči Fellerjev rastlinski esenčni fluid z znamko »Elsa-fluid« in Fellerjeve odvajalne rabarberske kroglice z znamko »Elsa-kroglice«. Oboje naj bi bilo redno pri hiši. Lekar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatska) pošlje poštine prosto 12 steklenic »Elsa-fluida« za 6 kron, 6 škatelj »Elsa-kroglic« za samo 4 krome 40 vinarjev. Več kot 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil potrjuje dober upliv teh nepogrešljivih domačih sredstev.

Darujte za „Rdeči križ!“

Vojaški governer Črne gore, podmaršal pl. Weber, čegar oddelek je zasedel Lovčen.

Špijonova usoda.

Roman.

(Nadaljevanje)

Samo dvojega ni omenil. Prvič, da je osumljena baronica umora, in drugič, da je združena sto zadevo tatvina dokumentov.

Tako je predstavil stotnik svojo nevesto policijskemu svetniku, ne da bi vedel, da je tudi on osumljen.

Isti hip se, je odpeljal s postaje še drug voz. V njem so sedeli dr. Martinič in oba agenta.

Trinajsto poglavje.

Policijski svetnik se je najuljudneje priklonil in je z vdanim smehljajem stopil k baronici.

— Oprostite mi, milostiva gospa baronica, da vas motim. Gospod stotnik je bil tako ljubezniv in mi obljubil, da me gotovo sprejmete. Gre za to, da se določijo nekatere stvari, zaradi katerih se vam ni zdelo vredno, da bi se peljali z dr. Martiničem.

Baronica je čutila, da gre zdaj zares. Spoznala je že prvi hip, kako policijski svetnik cel položaj igraje obvlada. Ispremenila se je tako v veliko damo in spretno plačala ironijo z ironijo.

— Jako ljubeznivo od vas, da ste se sami potrudili k meni. Lahko bi si bili pa tudi vso vožnjo z njenimi težavami vred prihranili. Danes sem se hotela tako peljati z gospodom stotnikom v naše mesto. Bodite uverjeni, da bi vas bila gotovo v biroju obiskala. Prosim, blagovolita gospoda vstopiti.

Pokazala je z roko proti vratoma.

Vojna sirota: Po zavzetju neke ruske vasi so našli naši vojaki pod razvalinami malo dekletce. Vojaki so vzeli dekletce v svojo oskrbo in ga potem oddali v sirotišnico, kjer se otrok vzgaja na državne troške.

— Pripravila sem malo zajutrka, je rekla stotniku. Nato se je obrnila k svetniku z besedami: Gotovo boste tako ljubeznivi in mi ustrezete.

Koren se je v zahvalo priklonil.

Gospoda sta šla za baronico v salon v prvem nadstropju. Za tretji zajutrek je bilo takoj vse pripravljeno.

Policijski svetnik je ravnal po svoji taktiki. Govoril je lahke stvari in zabaval baronico in stotnika, ne da bi se za enkrat dotikal svojega cilja.

Meta, ki je bila obrnjena proti oknu, je sedela zamišljeno in gledala po zimski krajini. Stotniku je bilo zelo mučno. Policijski svetnik pa je užival gosja jetra, kaviar in sekt, z največjo slastjo.

Še ni končal, ko je obstal pred pristavo drugi voz.

Baronica se je poskusila nasmehnuti. Rekla je:

— Gotovo spremstvo. Pred policijo veljam pač za jako nevarno osebo. Štore možje proti eni ženski.

— Oprostite, baronica, je odgovoril prijazno svetnik. Dama je vedno nevarna stvar, ki užene popostokrat tudi štiri možje. Gospodje prihajalo le zato, ker jih nisem mogel pustiti v snegu na polju. Če dovolite —

— Gotovo dovolim. Veselilo me bo, če hoče piti z nami gospod komisar kozarec vina.

— Rad mu osebno sporočim vaše cenjeno vabilo, je odvrnil policijski svetnik in šel iz sobe.

Komaj je zaprl vrata, in stotnik je že skočil pokonci.

— Meta, povej mi za božjo voljo resnico! Pomagaj mi iz te negotovosti, katere ne morem več prenašati.

Baronica je vprašala:

— Ali si prinesel zavoj?

Ta hip je pogledal v sobo policijski svetnik, ljubeznivo pokimal baronici in dejal:

— Da, Gospod stotnik je zavoj prinesel, ali, kaj ne, gotovo boste tako dobri in še malo počakali.

Baronica se je vgriznila v ustnico.

— Zdi se mi, gospod, da prislušujete.

— Na žalost moram vse videti in slišati. To spada med neprijaznosti mojega poklica.

— Saj bi bili lahko ostali tukaj.

— Ne! Potem bi ne vedel tega, kar zdaj vem.

Stotnik se je obrnil k svetniku in izjavil z ostrim glasom:

— Zdi se mi, gospod policijski svetnik, da je prišel čas, ko je treba igračkanje končati. Morda ste tako prijazni, in vprašate takoj in v moji prisotnosti nevesto, kar želite od nje vedeti.

— Takoj.

Policijski svetnik je stopil k oknu, ga nekoliko odprl in zaklical.

— Doktor Martinič, pridite. Agenti naj čakata spodaj v veži.

Komisarja je predstavil svetnik stotniku. Baronica ga je pozdravila s prijaznim pogledom.

— Najprej prosim, povejte mi, zakaj ste spravili dr. Martiniča v zadrego.

Baronica je nekaj časa molčala, nato odgovorila:

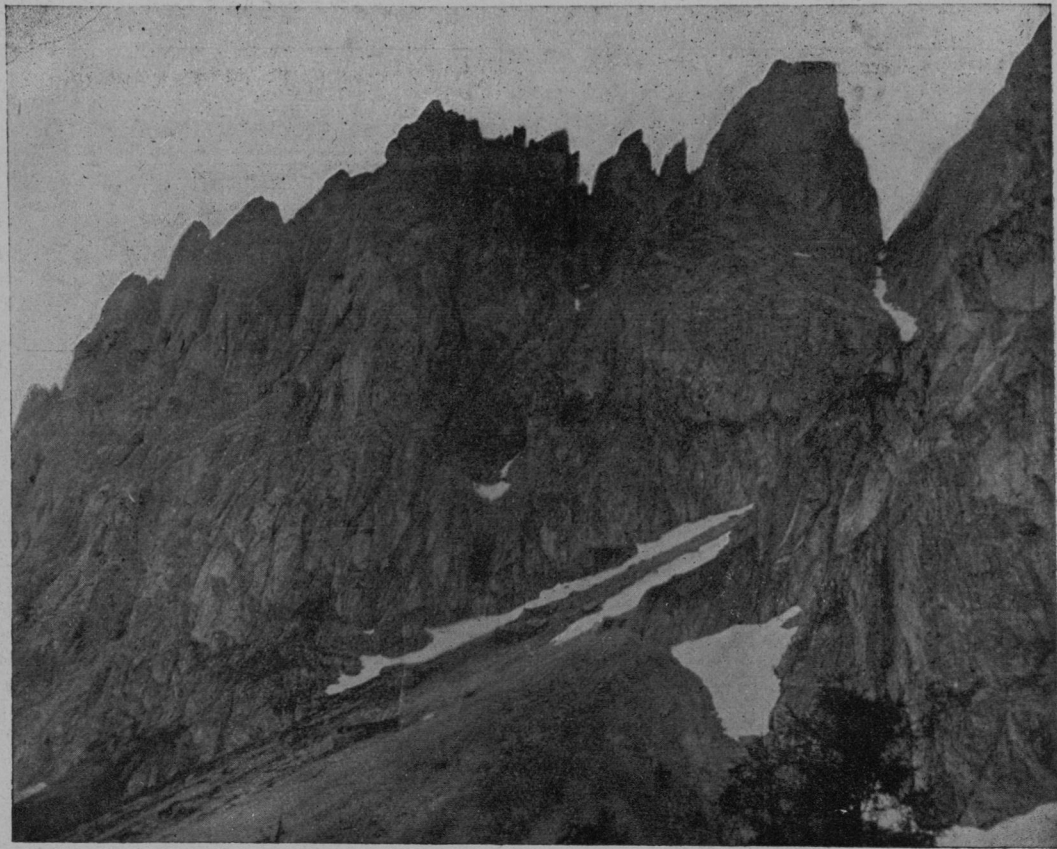
— Saj mi je jako žal, da sem provzročila doktorju neprijetnosti, toda ni bilo drugače mogoče. Zahtevala sem štiriindvajset ur časa, pa mi ga ni dovolil. Hotela sem pridobiti dva dni, da bi se peljala v moškem varstvu (pokazala je stotnika) k policiji.

— Drugega cilja pri tem niste imeli?

— Ne.

— Dobro! Vzemimo za enkrat, da ste čakali gospoda stotnika samo radi tepe. Gospod stotnik je zdaj tukaj. Torej vas prav nič ne ovira, da bi nam ne mogli povedati vsega, kar veste. Tedaj prosim, je nadaljeval svetnik jako vljudno zaslišavanje. Pričeti moram s starim vprašanjem. Kaj nam lahko poveste, o Bartolomeju Giardiniju?

— Toliko, kolikor sem že povedala, je odgovorila trdo baronica.

Hochkönig, kjer je snežni plaz zasul 86 naših vojakov.

— Dovolite, da kratko ponovim, kar ste že povedali, je rekel svetnik in pogledal stotnika. Žrtev umora na Dorotejini cesti, Adolfa Strebingerja, ste spoznali za Bartolomeja Giardinija, svojega mladostnega prijatelja s katerim ste se zaročili in od katerega ste se ločili, ko je bil v Markonu osumljen špijonaže in prijet.

— S tem človekom si bila zaročena? je vzkrikel stotnik. Meta, povej po pravici!

Baronica je težko dihala. Borila se je v duši sama s seboj. S prsti se je krčevito prijela stola.

— Da bil je moj ženin, je končno odgovorila in ustne so se ji tresle.

In to izvem šele danes? In ob taki priliki? In potom tujca? Torej si lagala vedno lagala? Vedno lagala, da nisi ljubila še nikogar razun Sternberga!

— Pardon, gospod stotnik, je pripomnil Koren. Pogovor postaja preveč intimen. Prilike bo še dovolj, da se pomenite s svojo nevesto o teh stvareh. — Ko sem torej to dognal, vas moram vprašati, baronico, če ste v kakršnikoli zvezi z umorom?

— Ne. To sem že povedala gospodu dr. Martiniču, je rekla Meta mirneje in odločneje.

— Vsekakor, toda pred vašim begom. Morda ste zamislili zdaj drug odgovor. Osemindvajset ur, katere ste hoteli imeti, je že vendar minilo. Gospod stotnik, katerega ste čakali, je tukaj. Torej?

— Vi me sumite, da bi mogla govoriti drugače...

— Morda ne po krivem, jo je prekinil stotnik.

— Fran!

Kaj je vse tičalo v tem vzkliku! Cel svet ljubezni in toplote, in kopa britkih očitkov.

Njene temne oči, ki so gledale prej ponosno in trdo v policijskega svetnika, so zdaj milo prosile stotnika, ki se je obrnil stran.

— Vsekakor se mi zdi, da se v občevanju z menoj nisi držala ravno strogo resnice, je odgovoril stotnik. Prosim, povej zdaj gospodu policijskemu svetniku, kar želi slišati.

— Torej je rekel Koren, vi trdite še dalje, da niste z zločinom v nobeni zvezi.

— Da, je odgovorila hladno. Če govore slučajnosti proti moji trditvi, ne morem za to.

— Vsekakor. Če mi dokažete, da je tisto, kar govori proti vam, le slučajnost, potem je tukaj moj posel opravljen.

— To vam dokažem na policiji.

Zdaj se je oglašil stotnik.

— Neprestano slišim sumljive stvari. Česa pa osumljate pravzaprav mojo nevesto?

— Osumljati je pretežka beseda, je dejal svetnik. Gre le zato, da pojasni baronica nekatera svoja ravnanja.

— Morda bi mogel jaz to storiti.

— To bi me veselilo. Ali veste na primer, kje je bila baronica 12. januarja od osme ure zvečer dalje?

17 letni ruski vojaki — naši ujetniki iz kijevskega okraja.

— Ne, tega pravzaprav ne vem. Morala bi bila priti na maskarado, pa je ni bilo.

— Bila sem. Le v drugačnem kostumu, kakor sva se dogovorila. Hotela sem te iznenaditi.

— Dokažite, prosim je rekel svetnik.

— Počakajte, v vašem mestu vam dokazem.

— Zakaj se zanimate, kje je bila baronica ravno tisti večer? je vprašal stotnik.

— Ker je bil umorjen Giardini ravno tisti čas na Dorotejini cesti. Prejšnjega zaročenca baronice je ustrelila dama. To vemo gotovo.

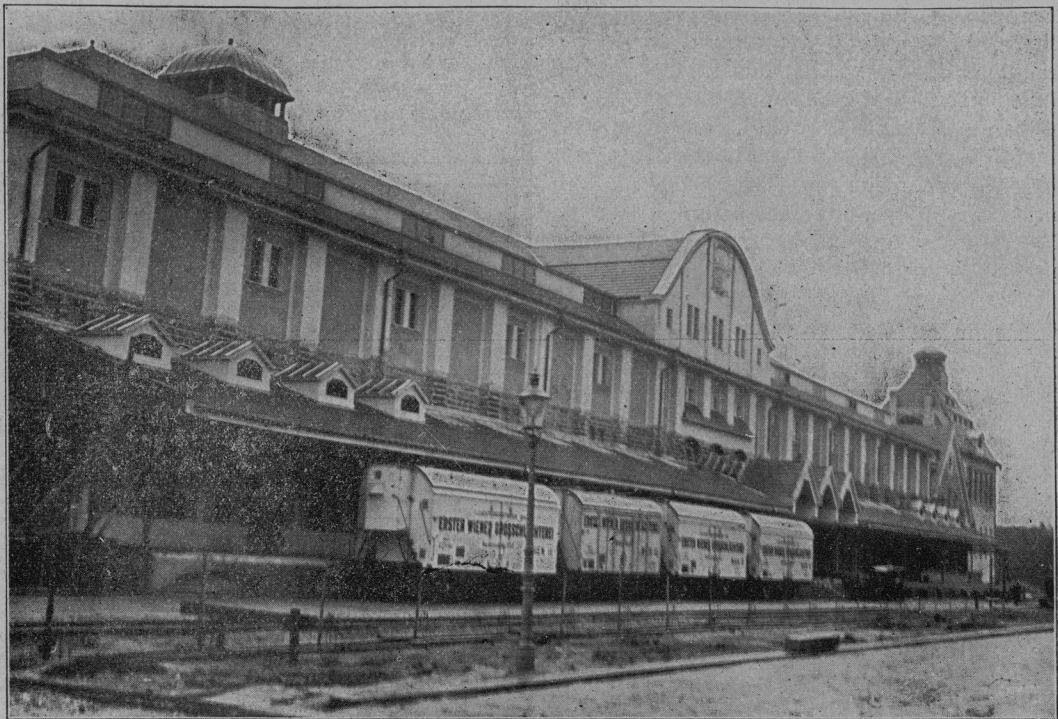
Stotnik je skočil kvišku. Osupel je gledal policijskega svetnika.

— Z drugimi besedami... je zakričal, vi sumite baronico, da je umorila Bartolomeja Giardinija, ali ne? — Vi, čujte, ali ste ob pamet? Kaj takega si izmisli človek le tedaj, če ga napade norost.

Policijski svetnik je zganil rami.

— Obžalujem, je pričel, toda...

(Dalje prihodnjič.)

Nova ledenica dunajske občine, v kateri je možno hraniti 7,200.000 kg mesa, jajec, masla i. dr.

† Ivan Luznik.

Daleč od rojstnega kraja je pobrala bela žena mladeniča divne soške doline, komaj 20 letnega Ivana Luznika, sina daleč znanega posestnika Ivana Luznika iz Podljudinja pri Tolminu. Poln poguma se je poslovil mladenič v pomladi 1915 od rojstne hiše.

Že po nekaj tednih vojaškega izvežbanja pri 27. domobranskem pešpolku je odrinil s poljsko stotnijo na bukovinsko mejo. Na dan odhoda iz Maribora je dejal s smehljajočim obrazom svojemu svaku: »Danes na vzhod, a upam, da nas pošljejo kmalu v naše gore proti Italijanom, kjer smo doma in poznamo vsako potko, vsako biljko«. Toda njemu, žal, ni bila sreča mila, da bi branil rojstni kraj. Nalezel je težko epidemično bolezen, ki ga je položila v posteljo še julija 1915, ko je hitel vlak z njegovimi tovariši tja, kamor si je sam želel iz srca. Prišel je v dunajsko vojaško bolnišnico, a sirota je hiral od dne do dne, trpeč najhujše bolečine prav potrpežljivo. Da mu ni

pomoči, je uvidel sam in se je izrazil tudi s solznimi očmi, ko sta ga oktobra obiskali sestri: »Saj dobro vem, da ne bom nikoli več videl doma«. In pri očetovem obisku v decembru je dejal kažoč na svojo postelj: »To je moj dom, vidite kakšen je«. In res je ostala postelj njegov zadnji dom, dokler ni zaspal v njem sredi januarja.

Pokojnik je bil mirnega, resnega in odločnega značaja, a pri tem zelo milosrčen. V družbah se ga ni videlo nikoli, pač pa v kakem koticu, prebirajočega gospodarske znanstvene spise. Bil je naročnik Slov. ilustr. tednika in več gospodarskih listov, tudi nemških, katere je čital z veliko vnemo. Ž njim izgubita oče in mati dobrega sina, sestra in brat ljubega brata, soška dolina pa vzor mladeniča. Dasi ni padel na bojnem polju, žadet od krogel, vendar je vzrok prezgodnje smrti enak, dobljen pri branitvi domovine — in tolažba vsem ostane v tem: umrl je za domovino. Zato

počivaj sladko, Soče sin v tujini,
počivaj sladko po bridkostnih dneh,
ostal junak boš vedno nam v očeh
kar drugi vsak, si storil domovini...!

Razne vesti.

Za slovenske napise v Gorici. Sedaj je čas, da dobimo v Gorici tudi slovenske ulične napise. Ali naj se svetijo slavna imena naših kraških, vipavskih in brdskih vasi po goriških ulicah res samo v italijanskem jeziku? Kaj imena Sabotin, Dornberg, Kalvarija, Sv. Mihael res ne zaslužijo, da bi bila v goriškem mestu pravilno slovensko napisana? Saj so vse to vendar pristno slovenski kraji in tudi Gorica je vsaj toliko slovenska kakor italijanska, posebno če se upošteva okolica, ki je v vsakem oziru najtesnejše zvezana z Gorico, brez katere bi Gorica obstati ne mogla. Sploh je naša skromna misel ta, da smo si Slovenci končno zaslužili pravico do enakopravnosti na svojih lastnih tleh.

Henrik Sienkiewicz. Najbolj znani med sedanjimi poljskimi pisatelji Henrik Sienkiewicz je postal dne 5. maja 70 let star. Rojen je bil v Woli Okrzejski v guberniji Siedlec in je, dovršivši v Varšavi filozofijske študije, prepotoval zapadno Evropo, Ameriko in Afriko. Posvetil se je potem žurnalistiki in vstopil v uredništvo varšavskega lista »Slowo«, toda njegovi romani so mu prinesli ne samo največjo literarno slavo, nego tudi zaslužen neodvisnost. Zato je popustil žurnalistiko in se posvetil popolnoma pisateljstvu. Njegovi romani so skoro vsi prevedeni na slovenski jezik in morda ni noben tuj pisatelj našel med Slovenci toliko čitateljev, kakor ravno Sienkiewicz. Pred nekaj leti je bil Sienkiewicz odlikovan z Noblovo nagrado za literarne zasluge. Tudi Slovenci se mu ob 70 letnici klanjamo v spoštovanju hvaležnosti želeč mu, da bi doživel konec sedanje vojne, ki je noben narod tako ne čuti, kakor poljski.

Stražarji — morilci. Pri okrožnem sodišču v Sarajevu je bila pred kratkem obravnava proti več članom prostovoljne javne straže. Obtoženi so bili umora in ropu, ker so v septembru 1914 v sarajevskem okrožju umorili, oziroma oropali več srbsko-pravoslavni prebivalcev, češ, da so sumljivi. Obtoženih je bilo osem oseb, vse mohamedanske vere, dva obtoženca pa nista prišla na obravnavo, ker sta pri vojaki. Obtoženec Salih Zejniliović je pri obravnavi priznal, da je kot vodja patrolje dal po stražarju Ibrahimu Abazoviću ustreliti Srba Janka Petro-

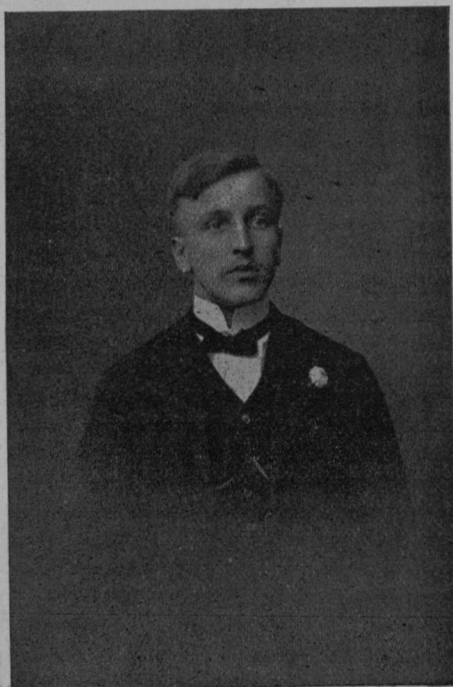

vojaškega izvežbanja pri 27. domobranskem pešpolku je odrinil s poljsko stotnijo na bukovinsko mejo. Na dan odhoda iz Maribora je dejal s smehljajočim obrazom svojemu svaku: »Danes na vzhod, a upam, da nas pošljejo kmalu v naše gore proti Italijanom, kjer smo doma in poznamo vsako potko, vsako biljko«. Toda njemu, žal, ni bila sreča mila, da bi branil rojstni kraj. Nalezel je težko epidemično bolezen, ki ga je položila v posteljo še julija 1915, ko je hitel vlak z njegovimi tovariši tja, kamor si je sam želel iz srca. Prišel je v dunajsko vojaško bolnišnico, a sirota je hiral od dne do dne, trpeč najhujše bolečine prav potrpežljivo. Da mu ni

Strahota punta v Mehiki: Ustreljeni puntarji.

vića. Zejnilović in drugi obtoženec Dužić sta se izgovarjala, da sta le izvršila povelje dveh oficirjev, ki sta se v avtomobilu mimo pejlala, ustavila Janka Petrovića, češ, da je sumljiv in ukazala, ga ustreliti. Dokazno postopanje je dalje dognalo, da je stražar Mustafa Vasić tri srbske kmete, namreč Gjorgjo Lovca, Spasoja Obradovića in Pera Obradovića umoril, kmeta Vasilija Lovca pa težko ranil in oropal. Stražar A. Hadžović je umoril in oropal kmeta Delića. Sodišče je Mustafu Vasića zaradi hudodelstva umora obsodilo na smrt na vešalah, A. Hadžovića pa z ozirom na to, ker ni dognano, če je bil ob času umora že 20 let star, na 15 let težke ječe. Zejnilović in Dožić sta bila oproščena, ker je sodišče smatralo, da sta bila »v zmoti« in »nista razumela« naročila oficirjev, ki sta se v avtomobilu mimo pripeljala. Dva obtoženca, Dragutin Pozder in Nagif Herak, sta bila zaradi krivega pričevanja obsojena vsak na en mesec ječe. Zastopnik obtožbe je proti oprostilnemu delu obtožbe priglasil ničnostno pritožbo. Po končani obravnavi se je sodni dvor umaknil na posvetovanje o eventualni priporočitvi Vasića za pomiloščenje. Policaji kot morilci so pač sarajevska posebnost.

Maksimilijan Kopriva.

Pogrešajo ga že od začetka vojne. Bil je v bojih meseca avgusta 1914 v Galiciji; služil je pri pešpolku 87, 7. stot. Kdor bi kaj vedel o njem, se vljudno prosi, sporočiti g. Jeri Kopriva, Gotovlje, p. Žalec pri Celju.

Ako bole prsa, vdrigavamo s Fellerjevim bolečine blažečim rastlinskim esencnim fluidom z znamko »Elsa-fluid«. To dè dobro! 12 steklenic poštine prosto samo 6 kron od lekarja E. V. Fellerja, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatska). Fellerjeve odvajalne rabarberske kroglice 6 škatelj 4 K 40 h poštine prosto. Zdravniška priznanja.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Vredno, da se zabeleži. »Srečkovno zastopstvo« v Ljubljani (glavno zastopstvo srečkovnega oddelka Češke industrialne banke v Pragi prejelo je te dni srečkovno naročilo iz daljne Azije od tam bivajočega veleposestnika brata Hrvata. Ker ima imenovani zavod od poprej naročnike iz širne Evrope, Amerike, Afrike in Avstralije, služi sedaj še naročilo iz Azije »Srečkovnemu zastopstvu« v ponos in dokaz, da je znano po celem svetu.

„Darujte za Rdeči križ!“

5 kg la milo za perilo K 10—

pošilja kot najboljšo nadomestilo za drago jedrnato milo, plača se naprej.

Kemična tovarna Karl Illek, Sternberg, Morava.
Preprodajalcem visoki popust.

Solnčne pege

kakor tudi rdeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela kožu zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja A. Rix-a pasti pompadour Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K1—velika škatlja K 3'30. Dr.-ja A. Rix-a biserno mleko, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3'30.

Pošlje diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakierergasse 6,10.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in Adrija-drogerija.

Po vsaki fotografiji
napravimo

umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti

Povečane slike 42×53 cm stanejo samo 24K.

Naročila sprejema upravništvo
TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Modistika

MINKA HORVAT

Ljubljana, stari trg 21.

priporoča cenjenim damam
svojo zelo povečano zalogo
damskih slarnikov in otro-
ških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Naročite in razširjajte »Tedenske Slike«! Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov tem bolji bo list, zrno do zrna... kamen do kamena...

Ali se hočete svojega

revmatizma

korenito iznebiti?

Na tisoče je ozdravljenih!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, bodenje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatičnih in protinskih bolečin.

Nujam Vam naraven produkt za zdravljenje!

Nobena universalna medicina, temveč zdravilno sredstvo, ki je dobrotna narava daruje bolnim ljudem.

Vsakemu brezplačna poskušnja.

Pišite mi takoj, da Vam pošljem svoje zdravilo in poučno razpravo brezplačno. — Postanete hvaležen moj privrženec.

Ekspedicija: Opern-Apotheke Budapest, VI. Abt. 255.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Ako naročite in to storite nenudoma,

1 srečko avstr. rdečega križa

1 srečko ogrskega rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz

leta 1880

1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk

iz leta 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitek

630.000 kron

dobite igralno pravico do bobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastoj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Ceneno, izborno, okusno, hranilno, največje redilne vrednosti! Krasna zlato-rumena barva, najboljši okus, vabeči sveži vonj, velika redilna moč, posebna kakovost iz

Sida-medu

napravljenega umetnega medu (medenega masla) Vas bo presenetila. — Med je bil dosedaj predrag, sedaj je lahko v vsaki hiši vedno v zalogi in se vživa lahko vsaki dan, osobito kot maža za kruh namesto dragega surovega masla in masti s čimer se doseže znaten prihranek.

Sedaj velja 1 kilogram surovega masla 8 do 10 K, iz Sida umetnega medu narejen Sida-med samo 80 vinarjev 3/4 kilograma. Poleg tega je znatno redilnejši in okusnejši. Ena sama poskušnja Vas bo o tem prepričala! Nadomešča mnoga druga jedila! Vsaka gospodinja prihrani mnogo denarja.

En zavojček velja 35 vinarjev.

Dobiva se pri razpošiljalnici: Josip Berdajs v Ljubljani, Zeljarska ul. 14.

6 zavojčkov Sida-medu 2 kroni po povzetju ali če se vpošlje denar naprej.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavnica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za 3. razred V. c. kr. avstrijske razredne loterije.

Žrebanje za ta razred dne 15. in 17. februarja 1916.

Cena za igralce prejšnjega razreda: $\frac{1}{4}$ srečka K 40.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 20.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 10.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 5.—. — Cena za novovstopivše igralce: $\frac{1}{4}$ srečka K 120.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 60.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 30.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 15.—. —
Naročila se vrše najugodnejše po poštni nakaznici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ % čistih.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

MARIJA TIČAR,

Ljubljana,

Sv. Petra cesta 26. Šelenburgova ulca 1.
nasproti kazine

Prva specialna trgovina
umetniških, vojnih, pokrajinskih in drugih
razglednic

Priznana največje izbiro na drobno in debelo.

Krasni albumi za umetniške razglednice
pravkar došli.

Zdrava kri!

Kri je splošna redilna tekočina, iz koje dobiva život svoje redilne snovi. Ako nima kri zadostnih redilnih snovi, slabijo organi ter nastane cela veriga bolezni in trpljenja, ki nam greni življenje.

Ta zla veriga mora biti pretrgana

in to je mogoče samo na eni točki, namreč pri hranitvi krvi, pri zboljšanju krvi.

Spisal sem po dolgoletnem proučevanju knjigo, v koji beremo kako in na kak način se kri in sokovi popravljajo, kako se zboljša hranitev, kako se moremo bolezni ogniti ter jih odpravljati.

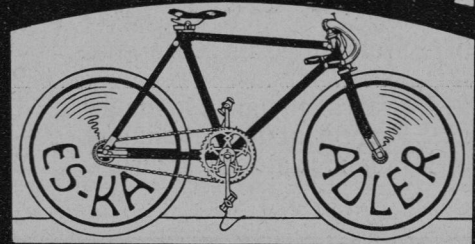
Popolnoma zastoj

pošljem ta dragoceni spis vsakemu, kdor mi piše zanj! Tudi dam vsakemu priliko, da se prepriča, na kak način je to mogoče, brez vinarja izdatka. Toda pišite takoj!

Ekspedicija lekarne pri operi. Budimpešta VI. Oddelek 499.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE:
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH:
TEVAJTE PRVI SLOV. SENIK
BREZPLAČNO

10 letna garancija.

Sedaj v vojnem času najbolj hvaležna in praktična
času primerna darila so samo
„Gritzner“ in „Afrana,“
šivalni stroji

najboljši, dosedaj nedosežni v trpežnosti za rodbinsko rabo in obrt.
Prednost: kroglični tek, biserni ubod (Perlstich.) Pouk v vezenju brezplačen v
hiši. Cenj. občinstvu se radevolje razkažejo naši stroji in so v poizkušnjo na
razpolago, brez da bi se sililo h kupčiji.

Edina tov. zaloga šivalnih strojev in njihovih delov (za šivalne stroje
vseh sistemov.) Ze nad 3 milijone hvaležnih odjemalcev.

Josip Petelinc, Ljubljana,
za vodo — blizu frančiškanskega mosta, levo — 3 hiša.

Pridobivajte nam novih naročnikov!

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Koncem leta 1915 je imela vlog „ 48,500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrolno c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posojila na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 $\frac{1}{4}$ %, izven Kranjske
pa proti 5 $\frac{1}{2}$ % obrestim in proti najmanj $\frac{3}{4}$ % odplačevanju na dolg.

Najbolje darilo trpečemu vojaku je

MORANA

Reši ga in brani nadležne golazni:
uši, stenic in vsakega mrčesa. Izvrstno
sredstvo je tudi proti ozeblini, hrastam
in vsaki kožni bolezni. — Naroča se:

M. SKRINJAR, TRST

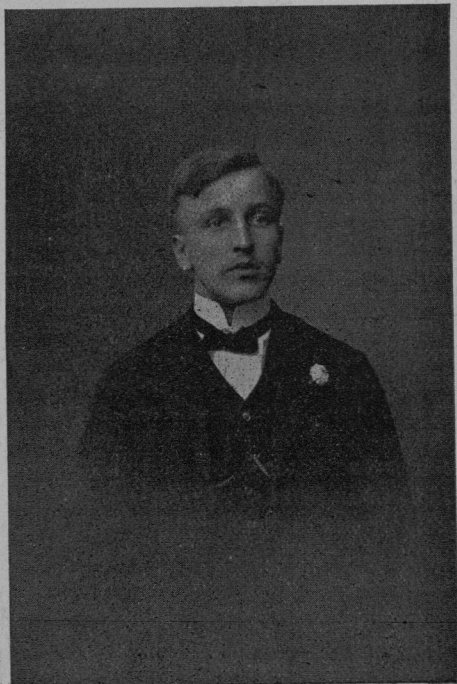
Via Castaldi 4, I.

Cena: Liter 4 K. $\frac{1}{2}$ l 2 K. $\frac{1}{4}$ l 1 K.

Da olajšamo odpošiljatev in troške,
pošljemo naravnost na dotični stan vo-
jaka. Pošlje naj se denar in natančen
naslov dotičnega.

Morana je popolnoma prosta vsake
razjedajoče kisline, torej neškodljivo
človeškemu zdravju, tkanini i. t. d.

vića. Zejnilović in drugi obtoženec Dužić sta se izgovarjala, da sta le izvršila povelje dveh oficirjev, ki sta se v avtomobilu mimo peljala, ustavila Janka Petrovića, češ, da je sumljiv in ukazala, ga ustreliti. Dokazno postopanje je dalje dognalo, da je stražar Mustafa Vasić tri srbske kmete, namreč Gjorgjo Lovca, Spasoja Obradovića in Pera Obradovića umoril, kmeta Vasilija Lovca pa težko ranil in oropal. Stražar A. Hadžović je umoril in oropal kmeta Delića. Sodišče je Mustafa Vasića zaradi hudodelstva umora obsodilo na smrt na vešalah, A. Hadžovića pa z ozirom na to, ker ni dognano, če je bil ob času umora že 20 let star, na 15 let težke ječe. Zejnilović in Dožić sta bila oproščena, ker je sodišče smatralo, da sta bila »v zmoti« in »nista razumela« naročila oficirjev, ki sta se v avtomobilu mimo pripeljala. Dva obtoženca, Dragutin Pozder in Nagif Herak, sta bila zaradi krivega pričevanja obsojena vsak na en mesec ječe. Zastopnik obtožbe je proti oprostilnemu delu obtožbe priglasil ničnostno pritožbo. Po končani obravnavi se je sodni dvor umaknil na posvetovanje o eventualni priporočitvi Vasića za pomiloščenje. Policaji kot morilci so pač sarajevska posebnost.

Maksimilijan Kopriva.

Pogrešajo ga že od začetka vojne. Bil je v bojih meseca avgusta 1914 v Galiciji; služil je pri pešpolku 87, 7. stot. Kdor bi kaj vedel o njem, se vljudno prosi, sporočiti g. Jeri Kopriva, Gotovlje, p. Žalec pri Celju.

Ako bole prsa, vdrgavamo s Fellerjevim bolečine blažečim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko »Elsa-fluid«. To dè dobro! 12 steklenic poštne prosto samo 6 kron od lekarja E. V. Fellerja, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatska). Fellerjeve odvajalne rabarberske kroglice 6 škatelj 4 K 40 h poštne prosto. Zdravniška priznanja.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštne prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Vredno, da se zabeleži. »Srečkovno zastopstvo« v Ljubljani (glavno zastopstvo srečkovnega oddelka Češke industrijske banke v Pragi prejelo je te dni srečkovno naročilo iz daljne Azije od tam bivajočega veleposestnika brata Hrvata. Ker ima imenovani zavod od poprej naročnike iz širne Evrope, Amerike, Afrike in Avstralije, služi sedaj še naročilo iz Azije »Srečkovnemu zastopstvu« v ponos in dokaz, da je znano po celem svetu.

;; „Darujte za Rdeči križ!“ ;;

5 kg la milo za perilo K 10.—

pošilja kot najboljšo nadomestilo za drago jedrnatilo, plača se naprej.

Kemična tovarna Karl Jllek, Sternberg, Morava.
Preprodajalcem visoki popust.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginajo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja A. Rix-a pasti pompadour Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K1—velika škatlja K 3'30. Dr.-ja A. Rix-a biserno mleko, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3'30.

Poslje diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakierergasse 6,10.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in Adrija-drogerija.

Po vsaki fotografiji napravimo umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE v vsaki velikosti

Povečane slike 42x53 cm stanejo samo 24K.

Naročila sprejema upravništvo TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Modistika

MINKA HORVAT

Ljubljana, stari trg 21.

priporoča cenjenim damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamnikov in otroških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov tem bolji bo list, zrno do zrna... kamen do kamena...

Ali se hočete svojega

revmatizma

korenito iznebiti?

Na tisoče je ozdravljenih!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, bodenje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatskih in protinskih bolečin.

Nujam Vam naraven produkt za zdravljenje!

Nobena universalna medicina, temveč zdravilno sredstvo, ki je dobrotna narava daruje bolnim ljudem.

Vsakemu brezplačna poskušnja.

Pišite mi takoj, da Vam pošljem svoje zdravilo in poučno razpravo brezplačno. — Postanete hvaležen moj privrženec.

Ekspedicija: Opern-Apotheke Budapest, VI. Abt. 255.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Ako naročite in to storite nenudoma,

1 srečko avstr. rdečega križa
1 srečko ogrskega rdečega križa
1 srečko budimpeštanske bazilike
1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz leta 1880
1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk iz leta 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitek 630.000 kron

dobite igravno pravico do bobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastoj!
Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Ceneno, izborna, okusna, hranilna, največje redilne vrednosti! Krasna zlato-rumena barva, najboljši okus, vabeči sveži vonj, velika redilna moč, posebna kakovost iz

Sida-medu

napravljenega umetnega medu (medenega masla) Vas bo presenetila. — Med je bil dosedaj predrag, sedaj je lahko v vsaki hiši vedno v zalogi in se vživa lahko vsaki dan, osobito kot maža za kruh namesto dragega surovega masla in masti s čimer se doseže znaten prihranek.

Sedaj velja 1 kilogram surovega masla 8 do 10 K, iz Sida umetnega medu narejen Sida-med samo 80 vinarjev 3/4 kilograma. Poleg tega je znatno redilnejši in okusnejši. Ena sama poskušnja Vas bo o tem prepričala! Nadomešča mnoga druga jedila! Vsaka gospodinja prihrani mnogo denarja.

En zavojček velja 35 vinarjev.

Dobiva se pri razpošiljalnici: **Josip Berdajs v Ljubljani, Zeljarska ul. 14.** 6 zavojčkov Sida-medu 2 kroni po povzetju ali če se vpošlje denar naprej.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavnica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za 3. razred V. c. kr. avstrijske razredne loterije.

 $\frac{1}{2}$ srečka K 120.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 60.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 30.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 15.—.
Naročila se vrše najugodnejše po poštni nakaznici.

Žrebanje za ta razred dne 15. in 17. februarja 1916.

Cena za igralce prejšnjega razreda: $\frac{1}{2}$ srečka K 40.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 20.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 10.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 5.—. — Cena za novovstopivše igralce:

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ % čistih.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

MARIJA TIČAR,

Ljubljana,

Sv. Petra cesta 26. Šelenburgova ulica 1.
nasproti kazinePrva specialna trgovina
umetniških, vojnih, pokrajinskih in drugih
razglednicPriznana največjo izbiro na drobno in debelo.
Krasni albumi za umetniške razglednice
pravkar došli.

Zdrava kri!

Kri je splošna redilna tekočina, iz koje dobiva život svoje redilne snovi. Ako nima kri zadostnih redilnih snovi, slabijo organi ter nastane cela veriga bolezni in trpljenja, ki nam greni življenje.

Ta zla veriga mora biti pretrgana

in to je mogoče samo na eni točki, namreč pri hranitvi krvi, pri zboljšanju krvi.

Spisal sem po dolgoletnem proučevanju knjigo, v koji beremo kako in na kak način se kri in sokovi popravljajo, kako se zboljša hranitev, kako se moremo bolezni ogniti ter jih odpravljati.

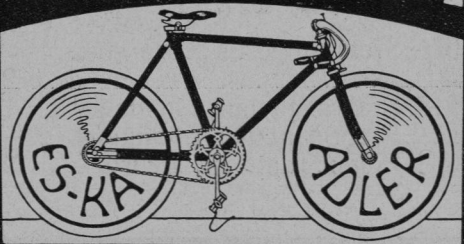
Popolnoma zastonj

pošljem ta dragoceni spis vsakemu, kdor mi piše zanj! Tudi dam vsakemu priliko, da se prepriča, na kak način je to mogoče, brez vinarja izdatka. Toda pišite takoj!

Ekspedicija lekarne pri operi. Budimpešta VI. Oddelek 499.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE-
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH-
TEVAJTE PRVI SLOV. SENIK
BREZPLAČNO10 letna
garancija.Sedaj v vojnem času najbolj hvaležna in praktična
času primerna darila so samo
„Gritzner“ in „Afrana,“
šivalni strojinajboljši, dosedaj nedosežni v trpežnosti za rodbinsko rabo in obrt.
Prednost: kroglični tek, biserni ubod (Perlstich.) Pouk v vezenju brezplačen v
hiši. Cenj. občinstvu se radevolje razkažejo naši stroji in so v poizkušnjo na
razpolago, brez da bi se sililo h kupčiji.Edina tov. zaloga šivalnih strojev in njih delov (za šivalne stroje
vseh sistemov.)
Ze nad 3 milijone hvaležnih odjemalcev.**Josip Petelinc, Ljubljana,**
za vodo — blizu frančiškanskega mosta, levo — 3 hiša.

Pridobivajte nam novih naročnikov!

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Koncem leta 1915 je imela vlog „ 48,500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrolno c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posojila na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 $\frac{1}{4}$ %, izven Kranjske
pa proti 5 $\frac{1}{2}$ % obrestim in proti najmanj $\frac{3}{4}$ % odplačevanju na dolg.

Najbolje darilo trpečemu vojaku je

MORANA

Reši ga in brani nadležne golazni:
uši, stenic in vsakega mrčesa. Izvrstno
sredstvo je tudi proti ozeblini, hrastam
in vsaki kožni bolezni. — Naroča se:**M. SKRINJAR, TRST**

Via Castaldi 4, I.

Cena: Liter 4 K. $\frac{1}{2}$ l 2 K. $\frac{1}{4}$ l 1 K.Da olajšamo odpošiljatev in troške,
pošljemo naravnost na dotični stan vo-
jaka. Pošlje naj se denar in natančen
naslov dotičnega.**Morana** je popolnoma prosta vsake
razjedajoče kisline, torej neškodljivo
človeškemu zdravju, tkanini i. t. d.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10
špecialna trgovina pletenin,
trikotaj in perila
priporoča svojo veliko zalogo,

kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice, snežne kučme, rokavice, žilogrelce, sviterje, pletene srajce in spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bambaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, in flanele.

Perilo za dečke, deklice in dojenčke. Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

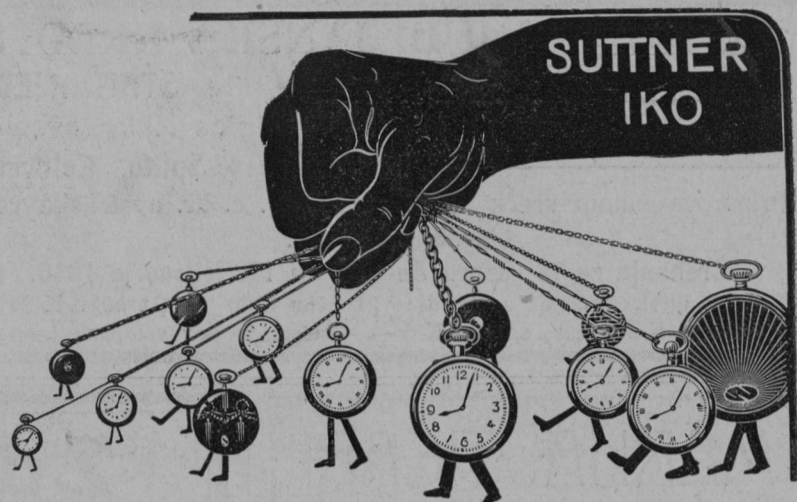
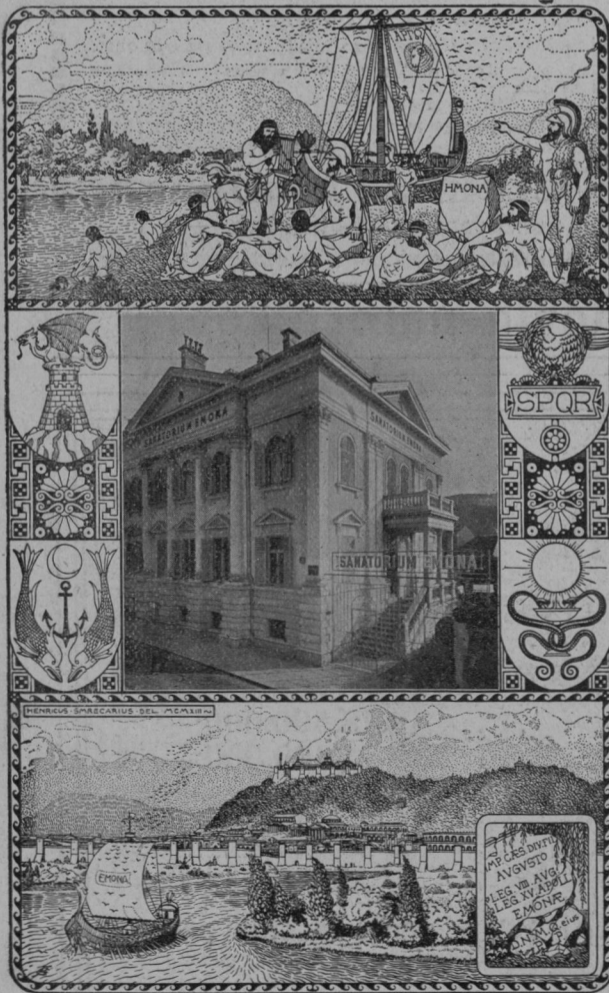
Na debelo in drobno.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Siški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči. Zadostuje steklenica. Spričevala na razpolago.

Priporoča se
umetna knjigovoznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura	K 4:10
„ 705. Roskopf-ura, kolesje v kamnih	„ 5:90
„ 719. Srebrna remontoar-ura	„ 7:80
„ 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti	„ 8:40
„ 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov	„ 7:20
„ 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura	„ 7:50
„ 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta	„ 7:90
„ 804. Srebrna damska ura	„ 9:50
„ 1544. Usnjata zapestnica z uro	„ 10:50

Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov	„ 14:—
„ 1450. Bela kovinasta verižica	„ 2:80
„ 865. Bela kovinasta verižica, priprosta	„ 1:—
„ 916. Srebrna verižica, masivna	„ 3:20
„ 422. Nikelnasta športna verižica	„ 1:75
„ 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“	„ 2:—
„ 213. Srebrni prstan z kamnom	„ 1:40
„ 211. Srebrni prstan z kamnom	„ —90
„ 1063. Prstan, zlato na srebro	„ 2:70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se
po povzetju ali če se
denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik
zastonj in poštine prosto.

Neugajajoče
se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice.

Svetovna razpošiljalnica.

Nobene podružnice.

Poravnajte naročnino!

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

[Spoštovanjem

Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.
V Pulju, 23. marca 1914.

DOMAČA TVRDKA!

Export žepnih električnik

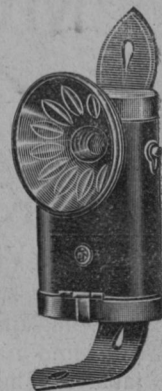
svetiljk in baterij

št. 80 komplet . . . K 8:—
„ 80 A „ . . . „ 9:—

K. A. Kregar,

Ljubljana, Sv. Petra cesta
št. 21./23.

Trgovci velik popust.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3:—, 1/2 leta K 6:—, celo leto K 12:—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4:—, 1/2 leta K 8:— celo leto K 16:—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20:—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.